

Sygn. akt VPa 2/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Jacek Wilga (spr.)

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowczyński

SSR del. Anna Jabłońska - Socha

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2014 roku ***w Legnicy***

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Z.

przeciwko M. M.

o wynagrodzenie za pracę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Lubinie

z dnia 20 listopada 2013 roku

sygn. akt IV P 520/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż powództwo oddala.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Lubinie zasądził od pozwanej M. M. na rzecz powódki A. Z. kwotę 750,00 zł brutto z ustawowymi odsetkami od dnia 11.01.2013 r. do dnia zapłaty – tytułem wynagrodzenia za pracę.

W uzasadnieniu wskazał, iż zgodnie z art. 22 §1 k.p. wypłacanie wynagrodzenia za pracę wykonaną jest podstawowym obowiązkiem pracodawcy (art. 22 §1 k.p.).

Strony prezentowały w sprawie odmienne stanowiska co do tego, czy powódce zostało wypłacone wynagrodzenie za grudzień 2012r. Wysokość tego wynagrodzenia, nie była sporna. Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że na wiarę w przedmiotowym sporze zasługiwało stanowisko prezentowane przez powódkę.

Pozwana w sposób nieprawidłowy prowadziła dokumentację związaną z zatrudnianiem powódki, nie prowadziła jej akt osobowych. Dowody wypłaty wynagrodzeń za pracę są nieczytelne i niejednoznaczne. Z zeznań świadków wynika, że wynagrodzenie było wypłacane tygodniowo w ten sposób, iż po uzgodnieniu z pozwaną, pracownicy wypłacały sobie

zaliczkę z kasy fiskalnej i odnotowywały ten fakt poprzez adnotację w raporcie zmiany kasjera. Tymczasem na raporcie zmiany kasjera, który według pozwanej miał wskazywać, że powódka pobrała zaliczkę z kasy, adnotację o rzekomej wypłacie zrobiła sama pozwana. Wpis ten nie może zatem, zdaniem Sądu Rejonowego, świadczyć o tym, że powódka pobrała zaliczkę na poczet wynagrodzenia grudniowego.

W ocenie Sądu I instancji pozwana była w sporze niewarygodna. Jej zachowanie mogło wskazywać na zamiar wywarcia wpływu na zeznania świadka L. S..

Wyrok powyższy zaskarżyła apelacją pozwana, która zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 §1 kpc w zw. z art. 328 §2 kpc poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego, polegającą w szczególności na:

- uznaniu za niewiarygodne zeznań świadków byłych pracowników pozwanej z których jednoznacznie wynika, iż wynagrodzenie za pracę było wypłacane w formie zaliczek,
- pominięciu dowodu z wystąpienia Państwowej Inspekcji Pracy z dnia 20.05.2013 roku z którego wynika, iż podczas prowadzonej przez Państwową Inspekcję Pracy kontroli stwierdzono udokumentowanie na imiennych kartach (listach) wynagrodzenia za pracę powódki za okres od stycznia do grudnia 2012 roku w wysokości wypłaconych zaliczek za powyższe okresy ponadto, iż pracownik nie kwitował odbioru wynagrodzenia na liście płac, ale fakt pobrania wynagrodzenia wynikał z dokumentacji prowadzonej przez pracownika,
- pominięcia dowodu z raportów za miesiąc IX, X, XI 2012, z których wynika, iż powódka wynagrodzenie odbierała w formie zaliczek,
- pominięcia dowodu z raportu zmianowego kasjera z dnia 2.12.2012 roku, z którego wynika, iż powódka pobrała wynagrodzenie za miesiąc grudzień w formie zaliczki w dniu 2 grudnia 2012r.,
- pominięciu, iż to powódka w dniu 2.12.2012 roku pracowała i sporządzała raport kasowy i to ona rozliczała pieniądze za ten dzień, zatem skoro z raportu kasowego wynika, że pieniądze te nie zostały pracodawcy przedłożone, to oznacza, że musiała je wziąć powódka, a pracodawca nie domagał się zwrotu, gdyż zwyczajowo w ten sposób było wypłacane wynagrodzenie.

Konsekwencją powyższych naruszeń było naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. przepisu art. 87 kp oraz 91 kp polegające na ich niewłaściwej wykładni przez ustalenie, iż pozwana nie mogła dokonywać potrąceń lecz dokonywała wypłat wynagrodzenia w formie zaliczek.

Stawiając powyższe zarzuty pozwana domagała się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa.

W odpowiedzi na apelację pozwanej powódka wniosła o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie przyjął Sąd I instancji, iż pracodawca ma obowiązek wypłaty wynagrodzenia za wykonywaną pracę i dokumentowania tego faktu w prowadzonej przez siebie dokumentacji związanej z zatrudnieniem pracownika. Braki w zakresie prowadzonej dokumentacji obciążają pracodawcę co oznacza, iż w razie sporu o wynagrodzenie pozostaje on w gorszej sytuacji procesowej, nie mogąc wykazać za jej pomocą faktu wypłaty wynagrodzenia pracownika. Taka dokumentacja nie jest jednak jedynym dowodem na wypłatę wynagrodzenia. W toku procesu fakt wypłaty wynagrodzenia może być wykazywany wszelkimi środkami dowodowymi dopuszczonymi przez kodeks postępowania cywilnego.

W rozpoznawanej sprawie niespornym był sposób wypłaty wynagrodzeń przez pozwaną zatrudnionym przez nią pracownikom. Pracownicy te pobierały sobie samodzielnie z kasy określone kwoty na jego poczet. Pozwana wykazując fakt pobrania przez powódkę kwoty dochodzonego w sprawie wynagrodzenia przedstawiła Sądowi wydruki z kasy fiskalnej z dnia 2 grudnia 2012 roku (k. 62), z których wynika, iż A. Z. pobrała tego dnia o godzinie 17¹² kwotę 400 zł oraz o godzinie 20²² kwotę 200 zł. Powódka początkowo (rozprawa 25.09.2013r.) nie potwierdziła dokonania powyższych wypłat. W toku rozprawy apelacyjnej twierdziła zaś, iż pieniądze z nich należały się jej tytułem wynagrodzenia za miesiąc listopad. Twierdzenia powódki ocenił Sąd II instancji jako niewiarygodne wobec jej wcześniejszego stanowiska (k-61), iż za wcześniejsze okresy ma uregulowane wszystkie należności, oraz wykazania przez pozwaną, iż w miesiącu listopadzie powódka również pobierała pieniądze z kasy (k. 42 i k. 44).

Są one również sprzeczne z ustaleniami PIP zawartymi w protokole z dnia 15.05.2013 roku, zgodnie z którym (k. 27) zarówno w miesiącu listopadzie 2012 roku jak i w grudniu 2012 odnotowano pobranie zaliczek na kwoty po 600 zł.

Tym samym w przekonaniu Sądu Okręgowego, ustalenie dokonane przez Sąd I instancji, iż za grudzień 2012 roku powódka nie otrzymała wynagrodzenia za pracę nie znajduje wystarczającego oparcia w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Dokonane zostało z naruszeniem art. 233 §1 kpc, a podniesiony w tym zakresie w apelacji zarzut okazał się uzasadniony.

W rezultacie ustalić należało, iż za miesiąc grudzień 2012 roku powódka otrzymała kwotę 600 zł netto dochodzonego wynagrodzenia. Tym samym powództwo o jej wypłatę było niezasadne.

Z tych względów Sąd Okręgowy w Legnicy zmienił zaskarżony wyrok i powództwo o oddalił. Podstawą rozstrzygnięcia był przepis art. 386 §1 kpc.